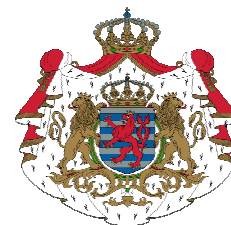

Luksemburga

Vispārīgā informācija

Oficiālais nosaukums:	Luksemburgas Lielhercogiste
Valsts iekārta:	konstitucionāla monarhija
Galvaspilsēta:	Luksemburga
Valsts valoda:	luksemburgiešu, franču un vācu valoda

Teritorija

Platība:	2 586 km ²
Sauszemes robeža:	359 km
Robežvalstis:	Francija 73 km, Vācija 138 km, Beļģija 148 km
Administratīvais iedalījums:	3 reģioni, 12 kantoni un 116 komūnas
Lielākās pilsētas:	Luksemburga, Eša pie Alzetas, Petanža, Diferdanža, Didelanža, Etelbrika

Iedzīvotāji

Iedzīvotāju skaits (2010):	502,1 tūkst.*
Pieaugums (2010):	1,16%*
Nacionālais sastāvs (2009):	luksemburgieši 56%, portugāļi 16%, franči 6%, itāļi 4%, beļģi 3%, vācieši 2%, pārējie 13%*
Reliģijas (2000):	Romas katoļi 87%, pārējie (tajā skaitā protestanti, jūdaisti un musulmaņi) 13%**

Ekonomiskie rādītāji

IKP faktiskās cenās (2010):	41,6 miljardi EUR*
IKP pieaugums (2010):	3,5%*
IKP uz vienu iedzīvotāju (2010):	82 100 EUR*
IKP PPP (2010):	41,1 miljards USD**
IKP PPP uz vienu iedzīvotāju (2010):	82 600 USD**
Eksports (2010):	10,7 miljardi EUR*
Imports (2010):	15,6 miljardi EUR*
Eksporta partneri (2010):	Vācija 28%, Francija 16%, Beļģija 13%, Nīderlande 5%, Itālija 5%, Lielbritānija 4%*
Importa partneri (2010):	Beļģija 35%, Vācija 30%, Francija 14%, Nīderlande 6%*
Eksporta produkti:	mašīnbūves produkti, tērauda, ķīmijas, gumijas un stikla izstrādājumi
Importa produkti:	izrakteņi, metāla izstrādājumi, pārtikas preces, kvalitatīvas patēriņa preces
Galvenās nozares:	banku un finanšu pakalpojumi, metālrūpniecība, IKT, transporta pakalpojumi, pārtikas rūpniecība, ķīmijas rūpniecība, mašīnbūve, tostarp riepu ražošana, stikla rūpniecība, tūrisms
Dabas resursi:	dzelzsrūda (neizmanto) un aramzeme
Ienākošās uzkrātās ĀTI (2010):	1,45 triljoni EUR***
Izejošās uzkrātās ĀTI (2010):	1,43 triljoni EUR***
Valūta:	eiro (EUR); 1 LVL = 1,42 EUR****
Fiskālais gads:	kalendārais gads
Inflācija (2010):	2,3%*
Bezdarba līmenis (2010):	6,2%*
Uzņēmuma ienākuma nodoklis:	21%, 20%

Papildus informācija

Tālsarunu kods:	+352
Interneta IDL:	lu

* Le Portail des Statistiques - www.statistiques.public.lu

** Central Intelligence Agency - www.cia.gov

*** Banque Centrale du Luxembourg - www.bcl.lu

**** Latvijas Banka - www.bank.lv

Luksemburgas Lielhercogiste ir maza valsts, ko ieskauj Beļģija, Francija un Vācija, un tās vēsture ir nesaraujami saistīta ar teritoriāli lielākajām kaimiņvalstīm. Luksemburga ir 82km gara un 57km plata. Tā iedalās trīs reģionos: Dīkirhes (*Diekirch*), Grevenmaheras (*Grevenmacher*) un Luksemburgas reģionā. Vairāk apdzīvota ir Luksemburgas videne un valsts dienvidi. Ziemeļvalonijas (*la région vallonnée du Nord*) Dīkirhes reģionā (*Diekirch*), kas aizņem 45% valsts teritorijas, dzīvo 50 iedzīvotāji uz 1 km². Kopš 1970.gadiem, palielinoties imigrantu skaitam valstī, iedzīvotāju skaits pieaudzis par 35%. 40% no visiem Luksemburgas iedzīvotājiem ir ārvalstnieki, kas lielā mērā atrisina lielo

darbaspēka trūkumu. Pārsvarā iebraucēji ir no Beļģijas, Francijas, Vācijas, Itālijas un Portugāles. Sākoties Dienvidslāvijas karam, daudzi imigranti Luksemburgā ieradās no Bosnijas un Hercegovinas, Serbijas un Melnkalnes. Luksemburgā gadā ierodas vidēji 10 tūkst. imigrantu, pārsvarā no ES valstīm, kā arī no Austrumeiropas. Valstī uzturas aptuveni 7500 ES amatpersonas. Tomēr tai pat laikā valstī ir arī nelegālie imigranti, kuru kopējais skaits ir aptuveni 5000.

Luksemburga ietilpst Rietumeiropas mēreni kontinentālā klimata zonā, tāpēc ziemas ir maigas, vasaras patīkami vēsas un nokrišņu daudzums ir samērā liels. Valsts reljefs ir kalnains ar dziļām un mežu klātām gravām.

Kalnainajā ziemeļu daļā, ko dēvē arī par Ēslinga plato (*„Ösling“*), atrodas valsts augstākais punkts Kneifs (560 m). Valsts dienvidu daļas – Gutlandes reljefs - ir daudzveidīgāks, tas ietver arī Luksemburgas plakankalni un ir blīvāk apdzīvots par Ēslingu. Tā saucamā, „mazā Šveice”, kas atrodas Luksemburgas austrumdaļā, ir klinšains apvidus ar bieziem mežiem. Mozeles upe, kas plūst gar Luksemburgas dienvidaustruma robežu un tās ieleja, ir reģiona zemākā daļa. Galējos valsts dienvidos un dienvidrietumos atrodas Luksemburgas lielākās pilsētas, kur arī noris visintensīvākā rūpnieciskā darbība.

Luksemburgiešu valoda ir radniecīga vācu valodai. Valsts valodas ir luksemburgiešu, franču un vācu valoda.

Luksemburgas nacionālā valoda ir luksemburgiešu, kas ir dāņu, senvācu un franku valodas elementu apkopojums. Valsts pārvaldes, likumu un parlamenta oficiālā valoda ir franču valoda, tomēr debates var notikt arī luksemburgiešu valodā. Policijas lietas tiek reģistrētas vācu valodā. Vācu valoda vienlaicīgi ir arī primārā valoda komunikācijai ar presi. Franču un vācu valoda tiek mācīta skolā, vācu valodā runā pārsvarā sākumskolas līmenī, franču valodā vidusskolas līmenī. Vietējās augstskolās tiek apgūta arī angļu valoda, tādēļ lielākā daļa Luksemburgas iedzīvotāju runā brīvi angļiski.

Luksemburgas ekonomika galvenokārt balstās uz pakalpojumiem, pārsvarā tā ir banku un apdrošināšanas nozares darbība, kā arī tērauda rūpniecība. Svarīga ir arī lauksaimniecība un vīna ražošana. Luksemburgai (kopā ar Vāciju) pieder Mozeles ieleja, kur tiek audzētas vīnogas. Plaši pazīstamas ir vietējās baltvīna šķirnes. Līdzīgi kā Ziemeļeiropas valstis, arī Luksemburga ir izslavēta ar tās garšīgo alu.

Pie Luksemburgas tradicionālās virtuves ēdieniem pieder sautēts zaķis un šķiņķis Ardēnu gaumē. Iecienīti ir arī zivju ēdieni, pārsvarā upju foreles un līdakas.

